

20^e zondag door het jaar 19-20 augustus 2023

— decanaat Poperinge

Als aperitief: Enfants de tous pays - Enrico Macias (1962)

- origineel: <https://www.youtube.com/watch?v=m5InZ-yg-E4>
- live: <https://www.youtube.com/watch?v=SDBwUIYTNwI>
- moderne versie: https://www.youtube.com/watch?v=6L_ZTotYefo

Refrain:

**Enfants de tous pays
Tendez vos mains meurtries
Semez l'amour
Et puis donnez la vie
Enfants de tous pays
Et de toutes couleurs
Vous avez dans le cœur
Notre bonheur**

C'est dans vos mains que demain notre terre
Sera confiée pour sortir de la nuit
Et notre espoir de revoir la lumière
Est dans vos yeux qui s'éveillent à la vie
Séchez vos larmes, jetez vos armes
Faites du monde un paradis

Refrain

Il faut penser au passé de nos pères
Et aux promesses qu'ils n'ont jamais tenues
La vérité c'est d'aimer sans frontières
Et de donner chaque jour un peu plus
Car la sagesse, et la richesse
N'ont qu'une adresse: le paradis

Refrain

Et puis le jour où l'amour sur la terre
Deviendra roi, vous pourrez vous reposer
Lorsque la joie couvrira nos prières
Vous aurez droit à votre éternité
Et tous les rires de votre empire
Feront du monde un paradis

Refrain

- Moeder had dit als singletje in haar platencollectie en zo veel gehoord als kind en in mijn geheugen blijven hangen... en nu passend bij het evangelie.
- Ontdekt dat er een mooie cover van bestaat door Luc Steeno: Wij maken samen een paradijs (2002). Het beluisteren waard!

Refrein:

**Kinderen uit alle landen
Strek je gekneusde handen uit
Zaai liefde
En geef vervolgens leven
Kinderen uit alle landen
En van alle kleuren
Je hebt in jullie hart
Ons geluk**

Het is in jullie handen dat morgen ons land
Zal worden toevertrouwd om uit de nacht te komen
En onze hoop het licht weer te zien
Is in jullie ogen die tot leven komen
Droog je tranen, gooi je wapens neer
Maak van de wereld een paradijs

Refrein

We moeten denken aan het verleden van onze
vaders en de beloften die ze nooit zijn nagekomen
De waarheid is liefhebben zonder grenzen
En elke dag een beetje meer geven
Want wijsheid en rijkdom
Hebben maar één adres: het paradijs

Refrein

En dan op de dag waarop de liefde op aarde
Zal koning zijn, kunnen jullie rusten
Wanneer vreugde onze gebeden bedekt
Hebben jullie recht op jullie eeuwigheid
En al het gelach van jullie rijk
Zal de wereld tot een paradijs maken

Refrein

<https://www.youtube.com/watch?v=8aAJtKZgm8Y>

Intredelied: Dit huis gereinigd en versierd (ZJ 549)

<https://www.youtube.com/watch?v=b1jw63zmM8>

Dit huis gereinigd en versierd,
waar Gods gemeente bruiloft viert,
staat voor de eredienst gereed,
wij komen hier in lief en leed.

Wie voor ons leefden gingen heen.
Dit oude huis van hout en steen
bleef staan als een gebed tot U.
Wij bidden mee, verhoor ons nu!

In geest en waarheid bidden wij,
dat Christus in ons midden zij.
Hem love al wat adem heeft.
Hem love wat op aarde leeft.

En laat eendrachtig samenzijn
op ons gebed het amen zijn.
Kom haastig, Here Jezus, kom
en maak ons tot uw heiligdom.

Inleiding

Kijken over de grenzen,
op avontuur vertrekken naar verre vreemde oorden:
het spreekt velen aan in deze vakantietijd.
Minder aantrekkelijk wordt het
als mensen van andere culturen naar hier komen.
Niet met vakantie,
maar om hier werk te vinden, om hier te leven.
Nog steeds hebben de meesten van ons
het moeilijk met mensen van over de grens.
Ook Jezus heeft dit ervaren.
Vandaag horen wij in het evangelie
dat een Kananese vrouw Hem terechtwijst
nadat Hij haar eerst had afgewezen.
Dankzij haar leert Jezus over de eigen grenzen te kijken.
Zo wordt ook voor Hemzelf
– en voor ons –
zijn eigen opdracht duidelijker.

Vraag om ontferming:

L.: Elke mens heeft talenten.
Als we onze medemens slechts waarderen om wat hij heeft
en niet om wie hij is,
wordt het de hoogste tijd dat we ons tot U keren, God,
en om vergeving vragen:
Heer, ontferm U over ons.

Elke mens is op zoek naar liefde en geluk.
Als we niet ophouden oneerbiedig om te gaan
met mensen die in andere culturen bronnen van leven vinden,

is het de hoogste tijd om ons tot U te keren, God, en om vergeving te vragen.
Christus, ontferm U over ons.

Elke mens is een kind van God.

Als we met misprijzen spreken over vluchtelingen en asielzoekers en hen in onze omgeving geen dak boven het hoofd gunnen, is het de hoogste tijd om ons tot u te keren, God, en om vergeving te vragen.
Heer, ontferm U over ons.

God, U die ongezien alle grenzen doorbreekt
en met ons een Verbond sluit,
maak ons begaan met alle mensen, binnen onze leefwereld en daarbuiten.
Wek in ons de kracht van het leven
en zet ons op het spoor van bekering,
vandaag en alle dagen van ons leven. Amen.

Lofzang

Eer aan God in de hoge,
Schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon,
die ons bevrijdt.

Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,
om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn Boodschap gestalte geven.

Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus,
onze Messias en onze Heer. Amen.

Openingsgebed

God, U wilt geen God-van-één-volk zijn,
wel een God die licht is voor alle mensen.
Laat uw mensenliefde zichtbaar worden
in onze zorg voor elke mens zonder onderscheid,
zowel voor hen die ver van ons af staan
als voor hen die ons zeer nabij zijn.
Verenig ons allen in Hem die uw vredeswil belichaamt:
Jezus, uw Zoon en onze Heer. Amen.

Eerste lezing: Uit de profeet Jesaja (Jes. 56, 1.6-7)

1 Zo spreekt de Heer,

`Onderhoud het recht,

beoefen de gerechtigheid,

want de komst van mijn redding is nabij

en mijn gerechtigheid wordt weldra geopenbaard.

6 De vreemdelingen die zich bij de Heer hebben aangesloten,

om Hem te dienen en de naam van de Heer te beminnen,

om zijn dienstknechten te zijn,

evenals al degenen die de sabbat onderhouden, hem niet ontheiligen

en vasthouden aan mijn verbond:

7 hen allen laat Ik naar mijn heilige berg komen,

en Ik schenk hun vreugde in mijn huis van gebed.

Hun brand- en slachtoffers zijn aangenaam op mijn altaar.

Want mijn huis zal heten: Huis van gebed voor alle volken.'

Tussenzang: Psalm 67 (66) 2-3, 5, 6 en 8

Refrein: Geef dat de volken U eren, o God, dat alle volken U eren!

God, wees ons barmhartig en zegen ons,
toon ons het licht van uw aanschijn;

Opdat men op aarde uw wegen mag kennen,
in alle landen uw heil.

Laat alle naties van vreugde juichen
omdat Gij de volken rechtvaardig regeert
en alles op aarde bestuurt.

Geef dat alle volken U eren, o God,
dat alle volken U eren!

God geve ons zo zijn zegen
dat heel de aarde Hem vreest.

Tweede Lezing: Uit de Romeinenbrief (Rom. 11, 13-15.29-32)

Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Rome

Zusters en broeders,

13 Nu richt ik mij tot u die uit het heidendom gekomen bent.

Ik ben apostel van de heidenen,

en ik schat dit dienstwerk juist hierom zo hoog,

14 omdat ik hoop mijn eigen volk tot afgunst te prikkelen

en er althans enkelen van te redden.

15 Want als hun verwerping de wereld verzoening heeft gebracht,

wat kan dan hun aanneming anders betekenen dan leven uit de doden?

29 Want God kent geen berouw over zijn genadegaven of zijn roeping.

30 Zoals u eertijds aan God ongehoorzaam bent geweest,

maar nu, dankzij hun ongehoorzaamheid,

ontferming hebt gevonden,

31 zo zijn zij op hun beurt nu ongehoorzaam geworden,

ten gevolge van de u betoonde ontferming,

opdat ook zij nu ontferming zouden vinden.

32 Zo heeft God allen in hun ongehoorzaamheid opgesloten,

om allen in te sluiten in zijn ontferming.

Lied: Al wat er nodig is (ZJ 526)

<https://www.youtube.com/watch?v=9BHeTzeg3-Q>

Refr.: Al wat er nodig is om te bestaan,
vraag dat in Jezus' naam.

Brood om te eten en wijn van vreugd,
woord om te weten wat niemand heugt. *refrein*

Zaad om te sterven tot ons behoud,
dertig- en zestig en honderdvoud. *refrein*

Jezus die brood zijt van onze dis,
leven en dood zijt, gelijkenis. *refrein*

Evangelie: (Mt. 15, 21-28)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Mattheüs

- 21 Eens ging Jezus naar het gebied van Tyrus en Sidon.
22 En kijk, een Kananese vrouw uit die streek kwam naar buiten en riep:
`Heb medelijden met mij, Heer, Zoon van David.
Mijn dochter is vreselijk bezeten.`
23 Maar Hij gaf haar niet eens antwoord.
Zijn leerlingen kwamen naar Hem toe en vroegen Hem:
`Stuur haar weg, want ze roept ons achterna.`
24 Hij antwoordde:
`Ik ben alleen gestuurd naar de verloren schapen van het huis van Israël.`
25 Maar zij kwam naar Hem toe en knielde voor Hem neer en zei:
`Heer, help me.`
26 Hij gaf haar ten antwoord:
`Het is niet goed het brood van de kinderen te nemen
en het aan de hondjes te geven.`
27 Maar zij zei:
`Juist, Heer, want wat de hondjes eten,
zijn de kruimels die van de tafel van hun baas vallen.`
28 Toen gaf Jezus haar ten antwoord:
`Vrouw, groot is uw vertrouwen.
Moge het u vergaan zoals u wenst.`
En haar dochter was vanaf dat moment genezen.

Overweging(en)

Er is een Frans spreekwoord dat zegt: 'Il n'y a que les imbéciles qui ne change pas d'avis' (alleen idioten veranderen niet van mening). We ontmoeten vandaag een Jezus die zijn mening moet herzien, die dus moet toegeven dat hij verkeerd zat. Niets mis mee, denkt u, we moeten dat allemaal wel eens doen, maar het is toch wel iets dat je niet direct van Jezus verwacht of iets is dat niet past bij het beeld dat mensen van Jezus hebben. Jezus, dat is toch God? En God, dat is toch de perfectie ... die maakt toch geen fouten? 't Hangt er natuurlijk van af welk beeld je van God of Jezus hebt. Is God voor u synoniem voor volmaaktheid, dé Waarheid, wat eeuwig en voor altijd vaststaat en onveranderlijk is? Ik denk niet dat dit de God is die we in de Bijbel ontmoeten. Soms krijg ik de indruk dat men in de Bijbel er net van alles aan doet om God menselijk en nabij te doen overkomen. Zo ervaart men God toch; en de Bijbel is niets anders dan de neerslag van de wijze waarop mensen God

hebben ervaren (of niet) in het leven. God zoekt precies voortdurend contact met zijn mensen, met zijn volk, gaat met hen een verbond aan en is doodongelukkig als dat verbond eenzijdig verbroken wordt. Legendarisch is het gesprek van Abraham met God die een ontrouwe stad wil vernietigen. Als een volleerde oosterse koopman dingt Abraham bij God geduldig af totdat hij God zover krijgt om af te zien van zijn represaillemaatregelen. Dus zo 'onveranderlijk-onbeïnvloedbaar-onvermurwbaar' is God niet. Alleen we zijn het niet gewoon om God en dus ook Jezus in zo'n rol te zien. We horen hier nog sterk de Joodse rabbijn in Hem denken. Van rabbijnen weten we dat ze geen contact hebben met andersgelovigen en vrouwen, die zouden kunnen onrein zijn... we moeten het in die context zien. Maar het siert Hem dat Hij openstaat voor een nieuwe visie. Zo kennen we Jezus dan weer wel. Uit verhalen zoals deze merken we dat Jezus zelf ook een evolutie heeft gekend in zijn denken. Zijn visie en zending lagen niet direct vast maar werden uitgezuiverd gaandeweg. Waarschijnlijk zag Jezus zichzelf aanvankelijk niet als de Messias, of de zoon van God maar heeft men dit achteraf, bij de terugblik en het gelovig overwegen van zijn leven in Hem herkend. Zoals enkele omstaanders bij het kruis zeiden: "Waarlijk, dit is de zoon van God."

Nu, ik vind het evangelie van vandaag een heel mooi verhaal omdat er zoveel raakpunten zijn met onze huidige leefwereld. Het is een feit dat onze samenleving meer en meer multicultureel wordt. Die vrouw is Kananese, vandaag zou ze Palestijnse uit de Gazastrook kunnen zijn; of hier in onze streek een gesluierde moslima. Het vreemde, het niet-vertrouwde, het andere, heeft op ons net zoals op Jezus in eerste instantie misschien een bedreigend, afwerend effect. Laat dit een overblijfsel zijn uit onze prehistorie, een overlevingsinstinct bij het schenden van ons territorium. Nu, we leven al duizenden jaren niet meer in holen. En we kunnen met ons verstand, ons cultureel en gelovig inzicht corrigeren waar we anders in onze menselijkheid tekort schieten. Gelukkig maar. Maar dat moeten we dan ook doen want voor we 't beseffen laten we ons mee leiden door irrationele gevoelens en angsten al dan niet gevoed door slogans met andere (lees: geld-macht) bedoelingen. In dit verhaal is er hier wel een element dat er voor zorgt dat alle culturele en godsdienstige scheidslijnen overbrugd worden: die vrouw houdt niet op met aandringen (zie eens hoe creatief ze is in haar argumenten) omdat haar kind in nood is en ze geen andere uitweg of oplossing ziet dan Jezus. Van welke overtuiging of geaardheid ze ook is, ze is een echte moeder. En alle moeders waar ook ter wereld en in welke tijd ook denken en doen hetzelfde. Laten we aandacht hebben voor wat ons verbindt in plaats van voor wat ons van elkaar scheidt: ziekte, nood, lijden kunnen mensen samenbrengen of alvast mensen over de brug halen om zorg te bieden en te helpen.

En tenslotte nog dit: heel dit verhaal doet me denken aan wat in het Midden-Oosten aan het gebeuren is vanuit een religieus fanatisme. Godsdienst kan het mooiste in een mens naar boven halen, maar ook het meest gruwelijke. Respect en vrijheid van gedachten, wij komen van ver, we hebben hierin een hele weg afgelegd maar het blijft bedreigd 'erfgoed'. We weten waar 'Onze God eerst' toe leidt. Ik hoop alleen dat dit inzicht ook bij andere overtuigingen leeft of mag groeien. Omdat dit aanvoelt als meer dan mensenwerk, laten we er voor bidden.

Miguel Dehondt

Zie jij dat ook hoe mensen in deze tijd getekend zijn door angst en vrees voor alles wat vreemd en onbekend is?

Angst en vrees heeft de jongere om contact te leggen met de volwassene. En omgekeerd.

Angst en vrees hebben velen om kennis te maken met een nieuwe, onbekende buur.

Angst en vrees is er bij velen om toe te treden tot een groep waar je niemand kent.

Angst en vrees is het eerste gevoel bij velen tegenover elke vreemde in ons midden, tegenover een mens met andere gewoonten, met een andere taal, een andere godsdienst, een andere huidskleur.

Vanwaar die angst?

Die angst zegt meer over onszelf dan over die andere...

(naar Carlos Desoete)

"ANDERS"

Ik ben anders dan jij, ik loop, anders dan jij en slaap anders dan jij. En toch verlang ik naar hetzelfde: een vriendelijk woord, een dak boven mijn hoofd zodat ik niet meer op straat hoeft te slapen, een maaltijd af en toe zonder dat ik daarom hoeft te bedelen, een job zodat ik in mijn eigen behoeften kan voorzien...

Ik ben anders dan jij, ik spreek anders dan jij en zie er anders uit dan jij. En toch wil ik hetzelfde: een gastvrije buurt om in te wonen zodat ik niet bang hoeft te zijn om op straat te komen, een mooie toekomst voor mijn kinderen zonder angst voor wat kan en niet kan, een leven zonder kogels en geweld...

Ik ben anders dan jij, ik leef anders dan jij en functioneer anders dan jij. En toch hoop ik hetzelfde: een bezoekje af en toe zodat ik niet de hele dag tegen de muur moet praten, een luisterend oor zodat ik mijn verhaal kwijt kan ook al is dat een herhaling van wat je gisteren hoorde, een mens die mij nabij is zodat ik me even weer 'mens' voel...

Ik ben anders dan jij, ik bid anders dan jij en geloof anders dan jij. Maar kijken we niet uit naar hetzelfde? Een vreedevolle samenleving waar mensen elkaar dragen en niet enkel verdragen, een wereld waar mensen in harmonie leven, waar ze zichzelf mogen zijn, al zijn ze blank of zwart of iets ertussenin, een wereld waar liefde kan, mag en is...

Ik ben anders dan jij... Jij bent anders dan ik... Mag het even?

(Anne Leblicq)

Gedicht: Twee kanten - Stef Bos

https://www.youtube.com/watch?v=Uv_fL2eSznI

Je moet van twee kanten komen om elkaar te ontmoeten.
Je moet eigenlijk toevallig onderweg zijn.
Je moet geen doel voor ogen hebben
en je moet soms laten gebeuren waarvoor je bang bent.

Je moet niet alles willen verklaren.
Voor je 't weet verklaar je elkaar de oorlog.

Je moet van twee kanten komen om elkaar te ontmoeten.
Je moet jezelf in de ander durven zien
zonder om in die ander te verdwijnen.

Het kan zomaar opeens voor je staan.
Het lijkt op iets om uit de weg te gaan.
Dat is het vreemde van geluk:
je maakt het waar of je maakt het stuk.

Het kan jou bedreigen, maar dezelfde kracht kan jou ook behoeden.

Maar je moet wel van twee kanten durven komen om elkaar te ontmoeten.

Woorden van geloof:

Ik geloof in God,
die vrede in de wereld wil,
die ons vraagt aan die vrede mee te bouwen,
zodat leven in geluk mogelijk wordt voor iedereen.

Ik geloof in Jezus Christus,
die ons bevrijdt van angst en vooroordelen,
en die ons doet hopen,
de dood voorbij.

Ik geloof in de Geest,
die gerechtigheid schept,
die ons verantwoordelijk maakt om,
door inzet en inkeer,
een wereld uit te bouwen die bewoonbaar is voor allen.

Ik geloof in een gemeenschap
die deze taak op zich neemt.
Ik geloof in een God die belooft
dat Hij ons leven zal voltooien
in zijn rijk van vrede voor altijd. Amen.

Voorbeden:

L.: Bidden we voor mensen die ons vreemd zijn, onbekend,
en zo vlug ook onbemind:
om ontmoeting en verbinding,
om verrassing en herkenning.
Laten wij bidden...

Bidden we voor mensen van alle leeftijden
die vaste en zekere ideeën hebben over anderen.
Dat zij mensen ontmoeten
die hun luisterbereidheid en mildheid bijbrengen.
Laten wij bidden...

Bidden we voor onszelf, zoals wij zijn,
met onze onmacht en onze angst
en toch ook met veel goede wil:
om mensen die ons uit onze tent lokken
en om groeiend geloofsvertrouwen.
Laten wij bidden...

God,
wij danken U voor uw Woord dat ons wil vrijmaken.
Ga met ons mee en genees ons van alles
wat ons samenleven schaadt. Amen.

(naar Jan Groot en Henk Sechterberger)

Lied: Stem als een zee van mensen - Huub Oosterhuis

https://www.youtube.com/watch?v=kimrk9T_2BM

Stem als een zee van mensen om mij, door mij heen.
Stem van die drenkeling, van dat stuk wrakhout
dat een mens blijkt als hij mij aankijkt.

Stem die mij roept: wie ben je, mens waar is je broer.
Stem die mijn vliezen breekt en mij bevrijdt, die
vuur uit steen slaat, jij die mij ik maakt.

Stem die geen naam heeft, nog niet, mensen zonder stem.
Stem als een specht die klopt aan mijn gehoorbeen,
woord dat aanhoudt, God die mij vasthoudt.

Gebed over de gaven

God, die ons hier bijeenbrengt waar brood tot zegen wordt,
waar wijn tot leven komt, mogen wij vandaag bij U te gast zijn
en proeven van uw Leven dat overvloed geeft.
Kom in ons huis wonen, kom aan deze tafel
als Gastheer van liefde die ons sterk maakt en teder tegelijk.
Moge wij, in het breken van het brood en het delen van de beker,
uw aanwezigheid ervaren hier in ons midden. Amen.

Groot Dankgebed

Wij danken U, God,
voor mensen die kunnen delen
om anderen een menswaardig bestaan te verzekeren,
voor hen die hun huis gastvrij openstellen.

Wij danken U, God,
voor mensen die kunnen luisteren
naar het leed van anderen,
die wonden genezen
door de pijn te helpen dragen;
voor mensen die kunnen troosten.

Wij danken U, God,
voor mensen die rust en stilte brengen,
die oog hebben voor kleine dingen,
die zich verheugen in de grootheid van anderen.

Wij danken U, God,
voor mensen die hongeren naar gerechtigheid,
die lijden omwille van het onrecht
dat anderen wordt aangedaan.

Wij danken U, God,
voor mensen die mild zijn in hun oordeel,
die eerbied hebben voor het leven,
die hun hart openen voor vergeving en verzoening.

Wij danken U, God,
voor mensen die zuiver zijn in hun bedoelingen,
die oprecht zijn in hun woorden,
die trouw blijven aan hun vrienden.

Wij danken U, God,
voor mensen die zich spiegelen
aan de levenswijze van Jezus.
Met hen getuigen en loven wij U, God: **Heilig, heilig, ...**

Geen andere zekerheid is ons gegeven, Heer God,
dan op weg te zijn naar U.

Ons zoeken naar U
maakt ons tot een volk onderweg.
Mensen die verdwalen worden toegesproken
door Jezus, uw Zoon,
die de Weg, de Waarheid en het Leven is.
En als wij ons nestelen in onze zelfgenoegzaamheid,
Heer, roep ons dan weer op.

Toen Jezus die laatste avond met zijn vrienden aan tafel zat
gaf Hij hun een heilig teken:

INSTELLINGSVERHAAL

Verkondigen wij het mysterie van ons geloof:
Als wij dan eten van dit brood en drinken uit deze beker
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

Wij bidden U, Heer God,
stuur ons op weg in de geest van Jezus, uw Zoon:
dat wij nieuwe wegen van goedheid banen,
paden van gerechtigheid en onderlinge vrede;
dat wij het leven leefbaar maken
en het puin ruimen van ons egoïsme.

Doe onder ons profeten opstaan
die het vuur van uw goedheid brandend houden,
die uw licht laten stralen,
ook in donkere momenten van ons leven.
Door Hem en met Hem en in Hem
zal uw naam geprezen zijn, Heer onze God,
die ons doet leven dank zij uw Geest,
hier en nu en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Onze Vader

Jezus vroeg ons samen, eensgezind, te bidden.
Hij leerde ons ook hoe we dat kunnen doen.
Hij gaf ons de woorden van het 'Onze Vader' mee,
het gebed bij uitstek dat ons spreekt van vertrouwen en verbondenheid,
het gebed dat ons allemaal in dezelfde mensenkring plaatst
als kinderen van de ene Vader: **Onze Vader,...**

Vredeswens

Wij eten van hetzelfde brood,
wij wonen op dezelfde aarde.
Wij kijken naar dezelfde lucht,
wij drinken van hetzelfde water.
Eenzelfde Geest doet ons verlangen naar vrede,
naar goedheid, geduld en medemenselijkheid.
Als mensen echt broers en zussen worden,
dan zal de wereld vol vrede zijn.
Moge Gods vrede over u komen en u altijd vergezellen.
Wensen wij elkaar die vrede, de vrede van Christus, van harte toe.

Lam Gods

Communie

Lied: Ik zal niet rusten (Huub Oosterhuis)

<https://www.youtube.com/watch?v=EaK6WwC0E00>

Ik zal in mijn huis niet wonen,
ik zal op mijn bed niet slapen,
ik zal mijn ogen niet dicht doen,
ik zal niet rusten, geen ogenblik,
voordat ik heb gevonden:

een plek waar Hij wonen kan,
een plaats om te rusten voor Hem
die God is, de enige ware.

Ik zal in mijn huis niet wonen,
ik zal mijn ogen niet dicht doen,
ik zal niet rusten, geen ogenblik,
ik mag versmachten van dorst,
tot ik gevonden heb:

een plek waar de doden leven
de plaats waar recht wordt gedaan
aan de verworpenen der aarde.

Slotgebed

Heer onze God, groot was de volharding van de Kananese vrouw.
Door haar weten wij dat wij altijd een beroep mogen doen
op uw liefde, altijd weer.
Daarom vragen wij U: sta ons bij,
luister naar onze noden, ga met ons mee op weg bij alles wat wij doen,
opdat wij vol vertrouwen christenen zouden zijn
die mensen tegemoet gaan en niet afstoten,
Christenen, gastvrij en met een open geest.
Dat vragen wij u in de naam van Jezus, uw Zoon. Amen.

Zending en zegen

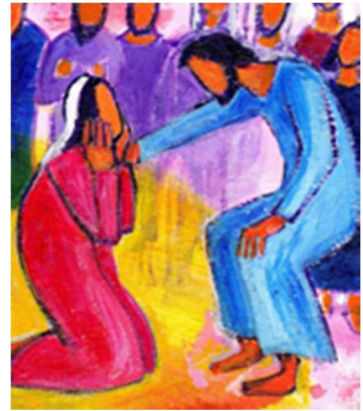
De Heer is vóór u om u de juiste weg te wijzen.

De Heer staat achter u om u te beschermen tegen gevaar.
De Heer is in u om u te troosten bij verdriet.
De Heer waakt over u en wil u zegenen
in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

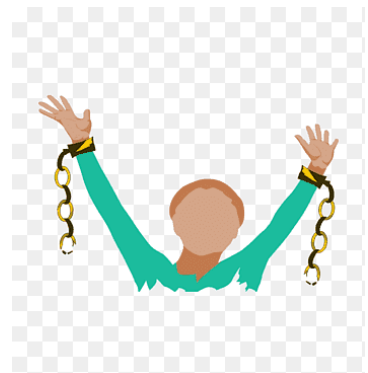
Dessertje:

De Grote Weg is niet moeilijk,
maar als je de één haat
en de ander liefhebt,
zul je de waarheid
nooit te weten komen.
Alleen als haat
afwezig is,
wordt alles helder en duidelijk.
Als je de waarheid wil zien,
ga dan niet allerlei zaken
tegenover elkaar zetten.
Dan doe je verkeerd
en zul je de diepere betekenis
en de schoonheid van de dingen
nooit leren.
De Grote Weg is volmaakt
als het oneindige heelal.
Alles is er en toch is er niets te veel.

(naar Sengts'an)

De armen zijn ook al niet meer wat ze geweest zijn.
De arme van het evangelie verlangde naar de kruimels
die van de tafel van de rijke vielen...
maar hij kreeg ze niet.
De arme van onze dagen krijgt wel van de kruimels
die van de tafel van de rijke vallen.
En wat doet de arme daarmee?
Hij maakt het niet allemaal op aan eten en drinken,
ook niet aan uitbundig feesten.
Hij koopt zich een potlood en een schrift.
Hij leert het alfabet, leert lezen en schrijven.
Hij koopt een boek en gaat studeren.
Hij verwerft inzicht.

Hij wordt bewust van het onmenselijke van zijn situatie.
En als hij al weet heeft van het evangelie
komt hij er wel achter dat ook God aan zijn kant staat.

Hij gaat inzien dat die rijke man achter zijn poort in zijn huis,
rijk is omdat hij arm is.
En hij blijft niet langer liggen aan die poort,
want hij heeft ook gehoord van de man die uit de dood is opgestaan.

Daarom staat hij ook zelf op.
Hij gaat het huis van de rijke binnen.
Wat zal daar gebeuren tussen de rijke en de arme?
Ik weet het niet.
Ik hoop...
ik hoop dat ze nog met elkaar kunnen praten.

(Levensecht)